

(2004/C 65 E/090)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-1425/03**υποβολή: Dorette Corbey (PSE) προς την Επιτροπή**

(15 Απριλίου 2003)

Θέμα: Οδηγία για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασιών

Επί του παρόντος αναδεωρείται η οδηγία για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασιών (94/62/EK) ⁽¹⁾. Η οδηγία προβλέπει στο άρθρο 6 ποσοτικούς στόχους ανάκτησης και ανακύκλωσης των απορριμμάτων συσκευασιών. Η διατύπωση της εισαγωγής του άρθρου 6 έχει ως εξής:

Προκειμένου να συμμορφωθούν προς τους στόχους της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιτύχουν τους ακόλουθους ποσοτικούς στόχους, που καλύπτουν ολόκληρο το έδαφός τους ...

Μπορεί να επιβεβαιώσει η Επιτροπή ότι η υλοποίηση των στόχων ανάκτησης και ανακύκλωσης είναι αρκούντως δεσμευτική για τα κράτη μέλη;

Μπορεί να επιβεβαιώσει η Επιτροπή ότι ως θεματοφύλακας της ορθής μεταφοράς, τήρησης και εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου θα καταγγείλει τα κράτη μέλη εκείνα τα οποία δεν πραγματοποιούν τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 6;

Συμφωνεί η Επιτροπή με την άποψή μου ότι τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη αποτελούν μόνον ένα μέσο για να τηρήσουν τις δεσμεύσεις που απορρέουν από το άρθρο 6 και όχι αυτόν καθεαυτό τον σκοπό;

⁽¹⁾ ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σελ. 10.

Απάντηση της κας Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(3 Ιουνίου 2003)

Η επίτευξη των στόχων ανάκτησης και ανακύκλωσης αποτελεί νόμιμη υποχρέωση των κρατών μελών, όπως επιβάλλεται από το άρθρο 6 της οδηγίας 94/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας. Η Επιτροπή είναι σε θέση να επιβεβαιώσει ότι θα εκπληρώσει το ρόλο του ως θεματοφύλακα της συνθήκης ΕΚ και θα παρακολουθήσει στην πράξη την πορεία των υποθέσεων μη συμμόρφωσης σε συνάρτηση με τους στόχους της οδηγίας. Τα μέτρα αυτά θα συμπεριλάβουν, εφόσον χρειάζεται, την κίνηση των διαδικασιών επί παραβάσει βάσει του άρθρου 226 της συνθήκης ΕΚ.

Όπως ορίζεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 94/62/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους που καθορίζονται από την εν λόγω διάταξη. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν τα μέσα που χρησιμοποιούν για την επίτευξη των προαναφερόμενων στόχων, υπό τον όρο ότι τηρούνται οι διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας.

(2004/C 65 E/091)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1448/03**υποβολή: Chris Davies (ELDR) προς την Επιτροπή**

(28 Απριλίου 2003)

Θέμα: Ραδιενεργά καύσιμα και απόβλητα

Ποιές απαιτήσεις ορίζει η Επιτροπή για την ασφάλεια της μεταφοράς ραδιενεργών καυσίμων και αποβλήτων δια θαλάσσης στα ευρωπαϊκά ύδατα;

Έχει εκφράσει η Επιτροπή ιδιαίτερη ανησυχία σχετικά με τη μεταφορά καυσίμων μεικτού οξειδίου πλουτωνίου και ουρανίου (MOX) προς και από τις πυρηνικές εγκαταστάσεις επανεπεξεργασίας του Sellafield στην Cumbria του Ηνωμένου Βασιλείου;

Απάντηση της κας de Palacio εξ ονόματος της Επιτροπής

(26 Μαΐου 2003)

Παρακαλείται το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου να ανατρέξει στις προγενέστερες απαντήσεις της Επιτροπής σε ανάλογα ή σχετιζόμενα ζητήματα, στις οποίες θα μπορέσει να βρει πρόσθετα στοιχεία (H-0398/01 του κου Fitzsimons, την ώρα των ερωτήσεων στην σύνοδο του Μαΐου 2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾), E-3277/01 της κας Breyer⁽²⁾, H-0501/02, του κου Fitzsimons την ώρα των ερωτήσεων στην σύνοδο του Ιουλίου 2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽³⁾ και P-1904/02 της κας Doyle⁽⁴⁾).

Οι διεθνείς μεταφορές ραδιενεργών υλικών διέπονται από την διεθνή νομοθεσία, όπως, λόγω χάριν, από τους κανόνες του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) στην περίπτωση των θαλάσσιων μεταφορών, από την κοινοτική νομοθεσία και από τη νομοθεσία για τις διαδικασίες των κρατών αποστολής, υποδοχής και διαμετακόμισης.

Επιπλέον, η Οδηγία 93/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 1993 για τις ελάχιστες προδιαγραφές που απαιτούνται για τα πλοία τα οποία κατευθύνονται σε ή αποπλέουν από κοινοτικούς λιμένες μεταφέροντας επικίνδυνα ή ρυπογόνα εμπορεύματα⁽⁵⁾, επιβάλλει στον φορέα εκμετάλλευσης των εν λόγω πλοίων την υποχρέωση να γνωστοποιεί, πριν από την αναχώρηση, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, τα σχετικά με τον προορισμό, το προβλεπόμενο δρομολόγιο και τη φύση των μεταφερόμενων επικίνδυνων εμπορευμάτων.

Στο Ηνωμένο Βασίλειο, το καύσιμο μεικτού οξειδίου (ΜΟΧ) υπόκειται σε κανονιστικό έλεγχο, στο πλαίσιο του καθεστώτος διασφαλίσεων. Η Επιτροπή οφείλει να εξασφαλίζει, μέσω των διασφαλίσεων Euratom, την εφαρμογή του καθεστώτος διασφαλίσεων.

Οι σχετικές με την ασφάλεια υλικών και προσώπων ρυθμίσεις για τους εν λόγω τύπους εμπορευμάτων, πρέπει να τηρούν τις διεθνείς και εθνικές διατάξεις που αφορούν τη μεταφορά ραδιενεργών υλικών. Εναπόκειται στις εθνικές αρχές να εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις εν λόγω διατάξεις.

Το Office of Civil Nuclear Security (OCNS) του Ηνωμένου Βασιλείου είναι υπεύθυνο για τις ρυθμίσεις που αφορούν την ασφαλή μεταφορά «ευαίσθητων κατηγοριών» πυρηνικών υλικών από μη στρατιωτικούς πυρηνικούς φορείς εκμετάλλευσης. Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω Γραφείο αποτελεί την υποδειχθείσα — στο πλαίσιο της Σύμβασης για την υλική προστασία των πυρηνικών υλικών — αρμόδια εθνική αρχή για τις μεταφορές προς και από υπερπόντιους λιμένες.

Οι σχετικές με την ασφάλεια ρυθμίσεις για μεταφορές ΜΟΧ μεταξύ της Ιαπωνίας και του Ηνωμένου Βασιλείου εξετάστηκαν, επίσης, από τις ρυθμιστικές αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ιαπωνίας. Όλες οι αρχές ασφαλείας εξέφρασαν την άποψη ότι οι σχετικές με την ασφάλεια ρυθμίσεις ήταν «αρκετά ισχυρές ώστε να αντιμετωπίσουν κάθε ενδεχόμενη απειλή».

Υπό το φως των ανωτέρω, κρίνεται ότι οι μεταφορές καυσίμου ΜΟΧ προς και από το Ηνωμένο Βασίλειο συνοδεύονται από επαρκή μέτρα για την ασφάλεια προσώπων και υλικών.

(1) Γραπτή απάντηση της 15.5.2001.

(2) ΕΕ C 172 E της 18.7.2002.

(3) Γραπτή απάντηση της 2.7.2002.

(4) ΕΕ C 277 της 14.11.2002.

(5) ΕΕ L 247 της 5.10.1993.

(2004/C 65 E/092)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1463/03**υποβολή: Paulo Casaca (PSE) προς την Επιτροπή**

(29 Απριλίου 2003)

Θέμα: Καλλιέργεια βαμβακιού στην αρδευτική περιοχή του Αλκέβα

Όπως συμβαίνει και σε άλλα κράτη μέλη (Ισπανία και Ελλάδα), θα είναι δυνατή η καλλιέργεια του βαμβακιού στην Πορτογαλία στην νέα αρδευτική περιοχή του Αλκέβα, δεδομένου ότι αποτελεί μία από τις καλλιέργειες που έχουν επιλεγεί και για την οποία υπάρχει ενδιαφέρον για σημαντικές επενδύσεις.

Σκοπεύει η Επιτροπή να προτείνει για την Πορτογαλία όρους ανάλογους προς αυτούς για τα προαναφερθέντα κράτη μέλη για την ανάπτυξη της καλλιέργειας αυτής; Μπορεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δώσει επί του θέματος αιτιολογημένη απάντηση;